30/10/2022

Πολυαρχιερατικό Συλλείτουργο στην Ι.Μ. Ταμασού

Εκκλησία της Κύπρου / Ι.Μ. Ταμασού και Ορεινής

Το πρωί της Κυριακής, 30 Οκτωβρίου 2022, στον **πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αγίου Θεράποντος** της κοινότητος **Λυθροδόντα**, τελέστηκε **Πολυαρχιερατικό συλλείτουργο** προεξάρχοντος του **Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Ταμασού και Ορεινής κ. Ησαΐου** και συλλειτουργούντων του Σεβασμιωτάτου **Μητροπολίτου Βόστρων κ. Τιμοθέου,** έξαρχου του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων στην Κύπρο και του **Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Νιτρίας κ. Νικοδήμου.**

Τους τρεις αρχιερείς πλαισίωναν ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης Παρθένιος Μαχαιριώτης, ο Ιερομόναχος Παΐσιος Χρίστου, οι πρωτοπρεσβύτεροι Νικόλαος Αρέστη και Ανδρέας Τουλούμης, προϊστάμενος του πανηγυρίζοντος Ναού, οι Οικονόμοι Χρίστος Γεωργίου και Χρίστος Ιακώβου, ο Αρχιδιάκονος Ραφαήλ Μισιαούλης και ο Ιεροδιάκονος Αρσένιος Αθανασίου.

Το κήρυγμα του Μητροπολίτη Ταμασού

Το θείο λόγο κήρυξε ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Ταμασού κ. Ησαΐας, ο οποίος

αναφέρθηκε στο μήνυμα που απορρέει από την σημερινή ευαγγελική περικοπή.

«Η σημερινή ευαγγελική περικοπή, αναφέρεται στην παραβολή του Κυρίου για τον πλούσιο και τον πτωχό Λάζαρο. Είδαμε δύο διαφορετικούς χαρακτήρες, δύο διαφορετικούς ανθρώπους, τους οποίους ο βίος τους απέχει παντελώς ο ένας από τον άλλο. Από τη μία έχουμε ένα πλούσιο άνθρωπο, του οποίου η ζωή είναι καθαρά υλιστική και βασισμένη στις μέριμνες του κόσμου τούτου, ενώ από την άλλη έχουμε τον πτωχό Λάζαρο, που έχει ως κέντρο της ζωής του τον Θεό, περιμένοντας καρτερικά την Σωτηρία του. Οι επιλογές τους ήταν εκείνες οι οποίες στην μεταθανάτιο ζωή καθόρισαν την κατάσταση που θα βίωναν. Ο μεν πλούσιος απώλεσε την μακαριότητα του Θεού, τον Παράδεισο, ενώ ο φτωχός Λάζαρος γευόταν τη Θεία Χάρη.

Ο πλούσιος, που ζει νομίζοντας ότι όλα του ανήκουν, φτάνει στο σημείο να χάνει ακόμη και την ιδιότητα του προσώπου, αφού όπως βλέπουμε στην περικοπή ότι δεν έχει όνομα, δεν ορίζεται ως ξεχωριστή προσωπικότητά, αλλά το είναι του εξαντλείται σε ό,τι απολαμβάνει. Η συγκεκριμένη περικοπή γίνεται αφορμή για να εξαγάγουμε τρία βασικά συμπεράσματα για τον θάνατο και την μετά θάνατον πραγματικότητα. Το πρώτο είναι ότι ουδείς πρόκειται να ξεφύγει από το θάνατο. Μπορεί να το θεωρούμε αυτονόητο, στην πράξη, όμως, συχνά το ξεχνούμε. Κάνουμε τα πάντα για να κατακτήσουμε αυτή τη ζωή, ν’ αποκτήσουμε υλικά αγαθά και οικονομική ευρωστία.

Λησμονούμε επιδεικτικά ότι η ζωή αυτή έχει τέλος, έστω κι αν βλέπουμε τους συνανθρώπους μας να φεύγουν καθημερινά από κοντά μας. Θεωρούμε ότι ο θάνατος δεν μπορεί να μάς αγγίξει. Το δεύτερο είναι, ναι ότι οι ψυχές μετά τον θάνατο έχουν πλήρη αντίληψη και συνείδηση της καταστάσεώς τους, γευόμενοι είτε των καρπών της αμαρτίας, αν έζησαν μακράν του Θεού, σε κατάσταση αμετανοησίας, είτε των αγαθών της κατά Θεόν ζωής, εφόσον έζησαν ως συνειδητά μέλη της Εκκλησίας Του, μετανοώντας για τα πάθη και τις αδυναμίες τους. Το τρίτο είναι ότι μετά την κοίμηση του ανθρώπου, δύσκολα αλλάζει η μετά θάνατο κατάσταση της ψυχής. Γι’ αυτό και προσφέρουμε για τους νεκρούς μας Λειτουργίες, μνημόσυνα, δεήσεις, ελεημοσύνες και άλλα θεοφιλή έργα με τα οποία πιστεύουμε ότι παρέχεται στους ευσεβείς που απέθαναν «δέησις και ωφέλεια πνευματική», συνέχισε ο Πανιερώτατος.

Ακολούθως, αναφέρθηκε στο πρόσωπο του Αγίου Θεράποντος γνώρισε μπάι βίωσε την γνώση και εμπειρία του Θεού και την μεταλαμπαδεύει σε κάθε ένα από εμάς.

Πριν το πέρας της Θείας Λειτουργίας, ο Πανιερώτατος εξέφρασε την ευχαριστία του, για την παρουσία των δύο Εξάρχων των παλαιφάτων Πατριαρχείων Αλεξάνδρειας και Ιεροσολύμων στην πανήγυρη του Αγίου Θεράποντος.

Εις ένδειξη αγάπης και ευγνωμοσύνης τους δώρησε από ένα εικόνισμα της Υπεραγίας Θεοτόκου. Επίσης, **ο Μητροπολίτης Ταμασού** ευχαρίστησε τον **Μητροπολίτη Τιμόθεο,** ο οποίος μας μεταφέρει τις ευλογίες των **Παναγίων προσκυνημάτων της Αγίας Γης.**

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας τελέστηκε λιτανεία της Ιεράς Εικόνος και του Ιερού Λειψάνου του Αγίου Θεράποντος, πέριξ του πανηγυρίζοντος Ναού.